

**Den overordentlige Kommission
af 8. August 1914.**

Bilag II.

København, den 25. Marts 1920.

Allerede i Efteraaret 1919 optoges der mellem Sukkerfabrikkerne og Roedyrkerne private Forhandlinger for at opnaa Overenskomster om Prisen for Sukkerroer af Høst 1920.

Mellem Sukkerfabrikken Vestsjælland og dennes Dyrkere førte disse Forhandlinger til en Overenskomst, der indrømmede Dyrkerne Betalingsbetingelser i Lighed med de før Krigen gældende, saaledes at Roedyrkerne afregnedes efter den Verdensnotering i Tidsrummet fra 1. September til 31. December (Tiden for Raasukkerfabrikernes Kampagne). I Kontrakterne, der dels var treaarige og dels etaarige, var der dog taget det Forbehold, at saafremt Statens prisregulerende Foranstaltninger opretholdtes for noget af de i Kontrakterne nævnte Aar, var disse ikke bindende for Roedyrkerne, med mindre der opnaaedes en Fællespris for Sukkerroedyrkerne i Danmark, godkendt af de samvirkende Roedyrkerforeninger, idet denne Pris i saa Fald traadte i Stedet for Kontrakternes Prisbetingelser.

Mellem de danske Sukkerfabrikker og disses Roedyrkere opnaaedes derimod ingen Overenskomst, og Forhandlingerne afsluttedes med, at Roedyrkerne henvendte sig til Myndighederne for ligesom tidligere Aar at opnaa Aftaler med disse om Prisbetingelserne for Levering af Sukkerroer af Høst 1920.

Samtidig med de mellem Roedyrkere og Fabrikker løbende Forhandlinger havde Kommissionen optaget til Overvejelse, hvorvidt der var Anledning til at fortsætte for Aaret 1920—21 med en Sukkerordning af lignende Art som de, der havde været gældende de foregaaende Aar. Kommissionen enedes som Resultat af disse Forhandlinger om at indgaa til Indenrigsministeriet med en Forespørgsel, om dette var enigt med Kommissionen i, at denne optog Forhandlinger med Sukkerfabrikker og Roedyrkere for at træffe nærmere Aftaler om en Sukkerordning for Aaret 1920—21. Det paavistes i denne Skrivelse, at man, saafremt saadan Ordning ikke blev truffet, vilde løbe en Risiko for at komme op paa den meget høje Pris, som Verdensmarkedet, saafremt de nuværende Priser holder sig, vilde betinge, og som nu ligger omkring 2 Kr. pr. kg. medens den Pris, hvortil Staten overtager Sukker af indeværende Aars Høst, kommer til at ligge omkring 75 Øre pr. kg. Der var saaledes en Mulighed for, om Priserne maatte holde sig, at Prisen paa Sukker af Høst 1920 kunde stige med et Beløb af ca. 1 Kr. 25 Øre pr. kg. Ganske vist har saavel Roedyrkere som Sukkerfabrikker erklæret, at man, om saadanne ekstraordinære Prisforhold for Sukkeret vedblivende skulde være gældende, naar Sukker af Høst 1920 kommer paa Markedet, for Indlandets Forsyning meget vel kunde tænke sig ikke fuldt ud at udnytte de Konjunkturer, som Verdensmarkedet bød. Kommissionen maatte imidlertid anse en saadan Ordning for utilraadelig, saafremt en rimelig Overenskomst med Sukkerroedyrkerne kunde opnaas, da der efter Udvalgets Mening ikke kunde være Tvivl om, at en privat Aftale mellem Dyrkere og Fabrikker for Forbrugerne vilde føre en Prisforhøjelse med sig, der vilde komme til at ligge adskilligt over, hvad der maatte anses for ønskeligt.

Det kan bemærkes, at en Prisstigning paa 1 Kr. 25 Øre pr. kg. Sukker som den, Verdensmarkedet eventuelt kunde byde paa i Aaret 1920—21, vilde muliggøre en Stigning af ca. 17 Kr. pr. hkg. i Sukkerroepriisen. Da denne for indeværende Aar andrager 4 Kr. 80 Øre pr. hkg, vilde det betyde, at Sukkerroedyrkerne eventuelt vilde kunne naa op paa Priser af over 20 Kr. pr. hkg.